

## Božična.

Dej, zvezdice božje  
 Miglajo lepó!  
 Odperto široko  
 Je sveto nebó.  
 Duhovi nebeški  
 Se 'z raja versté,  
 Prepevajo slavo,  
 Na zemljo hité.

Obljuba predavna  
 Postala je res,  
 Prišel je zveličar  
 Na zemljo 'z nebes,  
 Pri uhogih pastirjih  
 Kot dete leži,  
 Si revšino 'zvoli.  
 Ponižnost uči.

Oj srečne dušice,  
 Ki njega dobé!  
 On polni z bogastvom  
 Ubogo sercé.  
 Vsi k njemu hitimo,  
 Saj rad nas imá!  
 Odkrivajmo rane  
 Mu svojga serca!

## Novice.

(Odlomek iz prijateljskega dopisa.) Zelo me je razveselilo, ko sem zvedil, da naš ljubljani „Tovars“ misli dvakrat na mesec obiskovati naše slovenske šole. Le naprej v složni tovaršii, in porinili bomo slovenskemu svetu na mirnem morji potujočo bogato barko! Napredujemo sicer počasi, pa vendar spešno; zakaj, kjer prvi učitelji dežele ne podpirajo procvetanja svojega, tam je slabo i. t. d. — Vi se zahvaljujete za moje poverljive spise. Zakaj? Ali ni to moja sveta dolžnost kot sinka mile matere Slave? Dokler bo „Tovars“ izhajal in moje pero pisalo, ga s svojo majhno podporo ne bom zapustil. Le nič ne dvomite; spisov bote gotovo toliko dobivali, da se tega dela brez vse skerbi lahko polotite.

**Iz Šentjurja** na Štajarskem. Ljubi „Tovars!“ z velikim veseljem sem čital dopis „iz Krašnje“ v Tvojem 11. listu, v kojem se je hvalilo prelepo petje nedolžnih šolskih otročičev ob veliki cesti od Ljubljane proti Vranski. Zraven pa še jaz pristavim: Sladko petje nedolžnih otročičev se tudi prav pogosto nahaja in sliši o jeseni po spašnikih od Vranske proti Celju, kar se lahko vsak sam prepriča. Kdor pa še lepše in sladkejše petje mile mladine slišati hoče, naj se jeseni k očitnim šolskim preskušnjam poda, in videl bo, da šolska mladina v prelepem petju zares leto za letom stopa na višjo stopnjo. Hvala vsem gorečim g. g. učiteljem, kateri se veselo pečajo in trudijo z otroškim petjem; zakaj mico petje lepih popevk pomaga neizrečeno veliko k pobožni izreji nedolžnih otročičev. Vsak človek mora spoznati, da od tistega časa, kar se je jelo v šoli petje učiti, zginujejo tudi pohujšljive in umazane pesmi pri prostem ljudstvu. Vse to se poterjuje, kajti o poletnih večerih lahko človek sliši, kako odrasčeni fantiči in deklički od svojega dovršenega posla gredé lepe in svete pesmi prepevajo, ter sami sebe in druge razveseljujejo. Pa, kakor lepo petje popotnika v serce gine, toliko več ga še veseli, ako ga nedolžna mladina iz šole gredé, pobožno pozdravlja s „Hvaljen bodi Jezus Kristus!“ Več časa že hodim po mnogih krajih po opraviilih; pa to lepo navado najdem le pri otročičih od Vranske do Braslovča na Štajarskem.